

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoP/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719205037
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kalináková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8719205037.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kalinákovvej a členov senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Z. K. N., H.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zast. Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny S., dieťa rodičov: otec Z. N., H.. XX.X.XXXX, R. C. S., U. XXXX/XX, zast. JUDr. Ing. Marcelou Martinkovičovou, advokátkou, AK so sídlom Nám. sv. Egídia 95, 058 01 Poprad, IČO: 50672720 a matka Z.. M. N., H.. XX.X.XXXX, C. S., U. XXXX/XX, zast. JUDr. Rastislav Lenart, advokát, AK so sídlom Pollova 32, 040 18 Košice, v konaní začatom na návrh Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny S., o nariadenie neodkladného opatrenia vo veci uloženia výchovného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č. k. 15P/295/2019-97 zo dňa 08.03.2022 a námietke zaujatosti, takto

rozhodol:

I. Sudca JUDr. Marián Furman nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 15P/295/2019.

II. Potvrďuje uznesenie.

III. Ukladá mal. dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa uloženému výchovnému opatreniu v rozsahu 1krát týždenne po dobu trvania uloženého výchovného opatrenia.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Otec sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 20.12.2019 domáhal úpravy styku s maloletým. Súčasne podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd upravil jeho styk s maloletým telefonicky každý utorok a v nedeľu prostredníctvom telefonického hovoru v čase od 19.30 hod. do 20.00 hod. a stretávanie s maloletým každý posledný piatok v kalendárnom mesiaci v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod.

2. Dňa 04.03.2022 doručil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny S., Odbor sociálnych vecí a rodiny, Oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately S. súdu prvej inštancie podnet na uloženie výchovného opatrenia rodičom, a to podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na zlepšenie vzájomnej komunikácie a zlepšenie vzťahov medzi rodičmi na dobu 6 mesiacov, kde povinným subjektom na zabezpečenie výchovného opatrenia bude určené L. S. M. B. Q. S..

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

3. O podnete kolízneho opatrovníka rozhodol súd prvej inštancie uznesením č. k. 15P/295/2019-97 zo dňa 08.03.2022 tak, že cit.:

„Ukláda mal. Z. K. N., H.. X.X.XXXX a jeho rodičom:

Z.. M. N., H.. XX.X.XXXX a Z. N., H.. XX.X.XXXX výchovné opatrenie a to povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo odbornému poradenstvu v L. S. M. B. Q. S., S. XXXX/XX, XXX XX S. v zmysle § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine, po dobu 6 mesiacov.“

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 37 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“).

5. Konštatoval, že rodičia spolu nedokážu vhodným spôsobom komunikovať a to ani o základných veciach, ktoré sa týkajú mal. dieťaťa. Otec má zákaz priblíženia sa k matke na 50 metrov. V prípade, že má otec záujem stretnúť sa so synom, tak stojí von na ulici, v dostatočnej vzdialenosti od domu a mal. Z. K. k nemu príde spolu so starým otcom. Na súdnom pojednávaní dňa 10.06.2021 bola medzi rodičmi uzavretá mimosúdna dohoda o stretávaní sa otca s mal. dieťaťom, každú štvrtú sobotu v mesiaci od 9:00 hod do 15:00 hod., avšak matka túto dohodu nedodržiavala a argumentovala to tým, že mal. dieťa nechce ísť a ona si nebude kaziť vzťah so synom tým, že ho bude prehovárať a nútiť ho. Vo vykonanom pohovore dňa 31.05.2021 mal. Z. K. uviedol, že s otcom sa nestretáva rád, bil jeho aj mamu, keď bol opitý - mal asi X roky. S otcom sa nechce stretávať ani v prítomnosti matky. Otec mu telefonuje, ale on mu nedvíha telefón alebo hovor zruší. Nechce mať ani priezvisko N., lebo sa mu v škole smejú. Poskytnutie odbornej pomoci na podporu vzťahov medzi rodičmi a dieťaťom navzájom je riešením v najlepšom záujme mal. dieťaťa, a preto po tom, čo súd vyhovel podnetu, zároveň uložil výchovné opatrenie.

III. Obsah odvolania matky

6. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka. Žiadala napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Matka v odvolaní vecne argumentovala tak, že vydaním napadnutého uznesenia došlo k porušeniu právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Poprad sp. zn. 12C/46/2018 v konaní o zákaz priblíženia sa žalovaného k žalobkyni Z.. M. N.. Kolízny opatrovník za súčinnosti súdu vytvárajú nátlak na matku a dieťa napriek tomuto rozhodnutiu o zákaze priblíženia. Nie je potrebné riešiť žiadne vzťahy s bývalým partnerom a jediný, kto vyvoláva konflikty, je otec. Matka otcovi nebráni v styku s maloletým, vzťahy medzi otcom a maloletým sa zhoršili a maloletý odmieta komunikovať s otcom. Napadnuté uznesenie je zmätočné a reálne nevykonateľné pre absenciu lehoty, od ktorej má začať plynúť doba 6 mesiacov. Matka namietala aj znalecký posudok S.. A.H. E., ktorý považuje za neobjektívny. Vydané rozhodnutie je podľa matky v rozpore s právami dieťaťa. V podanom odvolaní matka zároveň vzniesla námietku zaujatosti voči zákonnému sudcovi JUDr. Mariánovi Furmanovi, ktorú odôvodnila tým, že tento sudca rozhodoval aj v konaní vedenom pod sp. zn. 15P/69/2019 a vzhľadom k tomu je možné mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti voči matke aj voči dieťaťu. Podľa matky sudca sa voči nej negatívne verbálne prejavuje, neustále ju atakuje a neustále ju nabáda, aby sa rodičia dohodli, pričom sudca zabúda, že otec má nariadený zákaz priblíženia k matke.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

7. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v spojení s ust. § 2 ods. zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, pričom dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

8. Vo vzťahu k námietke zaujatosti vznesenej matkou odvolací súd konštatuje:

9. Krajský súd v Prešove ako nadriadený súd v zmysle § 54 ods. 2 CSP preskúmal vec z hľadiska aspektov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci a zistil, že na vylúčenie zákonného sudcu nie sú splnené zákonné podmienky. Posudzoval pritom opodstatnenosť tvrdenej možnosti vzniku pochybnosti o nezaujatosti sudcu z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Vychádzal pritom z ust. § 49 ods. 1 a 3 CSP. Účelom cit. ustanovení je prispieť k nestrannému prejednávaniu veci, k nezaujatému prístupu k stranám alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania.

10. Predmetná vec bola pridelená na prejednávania a rozhodnutie zákonnému sudcovi JUDr. Mariánovi Furmanovi.

11. Zákonný sudca sa k námietke zaujatosti vyjadril tak, že sa necíti byť predpojatý, tvrdenia matky považuje za nepravdivé.

12. Podľa článku 144 ods. 1 zákona č. Ústavy Slovenskej republiky, ako aj § 2 ods. 2, 3, 4 zákona číslo 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich, sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecné záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Rozhoduje nestranné, spravodlivo, bez zbytočných prietahov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom. Sudca je pri výkone svojej funkcie viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou, zákonom, právnym názorom Ústavného súdu obsiahnutým v jeho rozhodnutí, ako aj právnym názorom vysloveným v rozhodnutí súdu vyššieho stupňa.

13. Podľa článku 48 ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky, nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Týmto sa rozumie sudca, ktorému bola vec pridelená v súlade s platným rozvrhom práce príslušného súdu a tento je povinný v nej konať až do právoplatného vybavenia. Vec mu môže byť odňatá len výnimočne nadriadeným súdom za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 49 ods. 1, § 52, § 54 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, alebo s jeho súhlasom, predsedom súdu podľa § 50 Civilného sporového poriadku.

14. Týmto sa rozumie sudca, ktorému bola vec pridelená na vybavenie v súlade s platným rozvrhom práce príslušného súdu. Tak, ako účastníci nemajú právo vyberať si sudcu zodpovedajúceho ich predstavám, nemá ani sudca právo vyberať si vec, ktorú bude rozhodovať. Sudca, ktorému bola vec pridelená, je povinný v nej konať až do jej právoplatného vybavenia. Vec mu môže byť odňatá výnimočne nadriadeným súdom za splnenia podmienok uvedených v § 49 ods. 1, 2 a 3, § 52, § 53 CSP, alebo na základe oznámenia sudcu podľa § 50 CSP. Výnimka z tejto zásady prichádza do úvahy len v prípade splnenia podmienok uvedených v § 49 ods. 1 a 2 CSP v nadväznosti na § 51 ods. 4 písm. d) z. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

15. Podľa ustanovenia § 49 ods. 1 CSP, je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

16. Podľa ustanovenia § 49 ods. 2 CSP, je vylúčený i sudca, ktorý prejednával a rozhodoval ten istý spor na súde inej inštancie.

17. Podľa ustanovenia § 49 ods. 3 CSP, dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

18. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 a 2 CSP, strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti. V námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa prvej vety, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú.

19. Účelom vyššie citovaných ustanovení je prispieť k nestrannému prejednávaniu veci, k nezaujatému prístupu k stranám alebo ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu, sledovanému uvedeným ustanovením, zodpovedá aj právna úprava skutočnosti, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú.

20. Obsahom práva na nestranný súd je, aby rozhodnutie v konkrétnej právnej veci bolo výsledkom konania nestranného súdu. Súd musí každú vec prerokovať a rozhodnúť tak, aby voči účastníkom postupoval nezaujato a neutrálne, žiadnemu z nich nenadŕžal a objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutia vo veci. Nestranný súd poskytuje všetkým účastníkom konania rovnaké príležitosti na uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok (II.ÚS 71/97).

21. V záujme zabezpečenia nezávislosti a nestrannosti súdництва, vec patriacu do právomoci súdov prejednáva zákonný sudca, ktorým je sudca, ktorému bola vec pridelená na vybavenie v súlade s platným rozvrhom práce príslušného súdu. Sudca nemá právo si vyberať vec, ktorú bude rozhodovať a rovnako ani účastníci nemajú právo vyberať si sudcu zodpovedajúceho ich predstavám. Sudca, ktorému bola vec pridelená, je povinný v nej konať až do jej právoplatného skončenia. Vec mu môže byť odňatá len výnimočne nadriadeným súdom za splnenia zákonných podmienok.

22. Vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania vo veci predpokladá takú situáciu, že možno mať pochybnosti o tom, že sudca i pri vynaložení úsilia o objektívne posúdenie veci nemôže byť nestranný vo vzťahu k účastníkom, ich zástupcom alebo bude mať záujem na určitom meritórnom ukončení konania. Takúto situáciu predpokladá najmä príbuzenský vzťah k účastníkom alebo ich zástupcom, priateľský alebo nepriateľský pomer k týmto osobám, osobný alebo ekonomický záujem na určitom ukončení veci a podobne. Musí však ísť o okolnosti vyvolávajúce dôvodnú obavu, že by sudca nemohol objektívne a spravodlivo vec posúdiť.

23. Od sudcov je nutné vyžadovať určitú odolnosť nevyhnutne spojenú so zodpovednosťou v justícii aj voči prejavom nespokojnosti strán konania s ich rozhodnutím alebo procesným postupom a tiež zachovanie si profesionálnej imunity voči stranám konania. V opačnom prípade, t.j. ak by prejav nespokojnosti mal byť predpokladom pre vylúčenie sudcu, strana konania by mohla jednoduchým spôsobom zasahovať do zásady náhodného výberu sudcu, ktorou sa zabezpečuje ústavou garantované právo na zákonného sudcu a jeho neodňateľnosť. Skutočnosti uvádzané matkou v námietke zaujatosti neumožňujú prijať záver, že je zákonný sudca z prejednávania a rozhodovania danej veci vylúčený, a to že by mal pomer k veci, stranám alebo ich zástupcom. Matka v tomto smere v podanej námietke zaujatosti neuviedla žiadne rozhodné skutočnosti. Existenciu pomeru zákonného sudcu k stranám ich zástupcom alebo k veci ničím neobjektivovala. Samotná skutočnosť, že sudca JUDr. Marián Furman rozhodoval už v inej veci účastníkov konania, nezakladá dôvod na jeho vylúčenie, keďže tak, ako je uvedené vyššie, vec bola tomuto sudcovi pridelená v súlade s rozvrhom práce. Nemožno preto prisvedčiť tvrdeniu matky, že by postup konajúceho sudcu vzbudzoval pochybnosť o jej zaujatosti v predmetnej veci.

24. Z ustanovenia § 30 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, kde je vymedzenie základných povinností sudcu, vyplýva o. i. povinnosť sudcu zdržať sa všetkého, čo by mohlo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Sudca musí vystupovať nezaujato a dbať o to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná. K účastníkom konania je povinný pristupovať bez akýchkoľvek predsudkov.

25. Aj so zreteľom na toto ustanovenie má sudca (v rámci prejednávania a rozhodovania konkrétneho sporu) zachovávať k veci, stranám konania a ich zástupcom vždy vecný a profesionálny prístup. Miera schopnosti sudcu zachovať nadhľad a potrebnú dávku odstupu od veci, od účastníkov konania a od všetkého, čo súvisí s prejednávaním veci v súdnom konaní, je daná stupňom osobnej a osobnostnej pripravenosti sudcu na výkon súdництва.

26. O nestrannosť musí dbať predovšetkým sudca sám. Pri výkone súdництва má zachovať vecný prístup za každých okolností. Svojím správaním má dbať na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná. Musí mať dostatok schopnosti ovládať svoje konanie aj sféru svojich vnútorných pocitov. Súčasťou vecného prístupu sudcu k prejednáwanej veci a k stranám konania je napr. aj schopnosť sudcu vyrovnáť sa vnútorne s prípadnými námietkami strán v priebehu i mimo konania ako aj s eventuálnou kritikou jeho konania, ktorá môže mať rozmanitú podobu (porovnaj R 47/1998). Pokiaľ by sudca (mimo iného) takúto schopnosť nemal, spochybňovalo by to jeho spôsobilosť vykonávať funkciu sudcu. Treba pripomenúť, že nezávislosť s nestrannosťou a odbornosťou (kvalifikáciou) sudcu sú podmienkami kvalitného rozhodovania a jeho predvídateľnosti a sledujú tak význam riadneho napĺňania (poskytovania) spravodlivosti.

27. Európsky súd pre ľudské práva pripomína, že nie je možné uspokojiť sa len so subjektívnym hľadiskom nestrannosti, ale je potrebné skúmať, či sudca poskytuje záruky nestrannosti aj z objektívneho hľadiska. Objektívna nestrannosť sa pritom neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale

podľa vonkajších objektívnych skutočností. Je potrebné zdôrazniť, že sudca môže síce subjektívne rozhodovať absolútne nestranne, ale napriek tomu jeho nestrannosť môže byť spochybnená so zreteľom na jeho status, ktorý môže súvisieť s prejednávanou vecou. Práve tu Európsky súd uplatnil tzv. teóriu zdania (théorie des apparences), podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. Spravodlivosť nielenže má byť vykonávaná; musí sa aj javiť, že má byť vykonávaná (Justice must not only be done; it must also be seen to be done).

28. Sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania veci, len ak možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti, a to so zreteľom na jeho pomer k veci alebo k stranám konania, resp. k ich zástupcom. Zákonný sudca v danej veci takýto pomer vylúčil a tvrdenia matky považuje za nepravdivé.

29. Skutočnosti uvádzané matkou neumožňujú prijať záver, že sudca je z prejednávania a rozhodovania danej veci vylúčený.

30. Krajský súd v Prešove ako nadriadený súd Okresnému súdu Poprad (§ 54 ods. 1 Civilného sporového poriadku), posúdil dôvodnosť vnesenej námietky zaujatosti matky a dospel k záveru, že nie je dôvod pochybovať o nezaujatosti zákonného sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie.

31. Krajský súd v Prešove ako súd nadriadený Okresnému súdu Poprad preto rozhodol tak, že sudca Okresného súdu Poprad JUDr. Marián Furman nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci.

32. Vo vzťahu k odvolaniu matky odvolací súd konštatuje:

33. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a poukazuje na správnosť tam uvedených dôvodov (§ 387 ods.2 CSP) a vo vzťahu k odvolacím námietkam uvádza.

34. Súd prvej inštancie nariadil maloletému a jeho rodičom výchovné opatrenie - povinnosť podrobiť sociálnemu poradenstvu alebo odbornému poradenstvu v L. S. M. B. Q. S. po dobu 6 mesiacov na základe podnetu ÚPSVaR S. z dôvodu, že matka bránila maloletému v styku s otcom, uvádzala, že maloletý sa otca bojí a nechce sa s ním stretávať napriek tomu, že ho k tomu prehovárala. Mal. Z. K. v pohovore dňa 09.04.2018 uviedol, že rodičia sa často hádajú, chcel by byť s oboma rodičmi rovnako, nakoľko má rovnako rád oboch, nechce, aby sa hádali. Na pojednávaní na Okresnom súde Poprad dňa 26.06.2018, bolo kolíznym opatrovníkom navrhnuté podrobiť sa rodičom mediácii za účelom zlepšenia komunikácie medzi rodičmi. Rodičia sa zúčastnili tejto mediácii, ktorá trvala od 11.07.2018 do 17.08.2018, avšak k žiadnej dohode nedošlo. Od tohto momentu až doposiaľ pretrvávajú problémy, čo sa týka styku otca s mal. Z. K.. Maloletý uviedol, že sa nechce stretávať s otcom, že sa ho bojí, ale taktiež uviedol, že ho má rád a občas sa s ním chce stretnúť ale len vtedy, keď to on sám bude chcieť. Následne súd prvej inštancie nariadil v predmetnej veci znalecké dokazovanie, z ktorého záveru je predpoklad, že dieťa je jednostranne ovplyvňované proti otcovi zo strany matky a/alebo jej rodiny. Názor dieťaťa, tak ako ho prezentoval v rozhovore a psychologických testoch, je jednostranný a skreslený. Rodičia spolu nedokážu vhodným spôsobom komunikovať a to ani o základných veciach, ktoré sa týkajú mal. dieťaťa. Otec má zákaz priblíženia sa k matke na 50 metrov. V prípade, že má otec záujem stretnúť sa so synom, tak stojí von na ulici, v dostatočnej vzdialenosti od domu a mal. Z. K. k nemu príde spolu so starým otcom. Na súdnom pojednávaní dňa 10.06.2021 bola medzi rodičmi uzavretá mimosúdna dohoda o stretávaní sa otca s mal. dieťaťom každú štvrtú sobotu v mesiaci od 9:00 hod do 15:00 hod., avšak matka túto dohodu nedodržiavala a argumentovala tým, že mal. dieťa nechce ísť a ona si nebude kaziť vzťah so synom tým, že ho bude prehovárať a nútiť ho.

35. Zákon o rodine dáva súdu v prípade, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, možnosť rozhodnúť o uložení výchovných opatrení. Výchovné opatrenia majú plniť ochrannú funkciu, to znamená napomáhať navráteniu dieťaťa do riadneho výchovného prostredia, ktoré zabezpečí, aby sa dieťa vyvíjalo v súlade so všeobecne akceptovateľnými morálnymi zásadami spoločnosti. Pri ukladaní výchovných opatrení súd má na zreteli najmä záujem dieťaťa.

36. Vychádzajúc z obsahu spisu je zrejmé, že v danej veci je komunikácia medzi rodičmi týkajúca sa maloletého minimálna a intenzívne konfliktná. Stav, v akom sa nachádza vzťah rodičov, si vyžaduje zásah súdu do rodinných vzťahov skutočne v záujme zabezpečenia ochrany záujmov dieťaťa. Vzťahy medzi rodičmi sú narušené. Vychádzajúc zo správ kolízneho opatrovníka, dôkazov predložených v konaní, matka nerešpektuje otca ako rovnocenného rodiča a rodičia nedokážu medzi sebou konštruktívne komunikovať. Pre realizáciu bezproblémového styku je pritom prvoradá dobrá komunikácia medzi rodičmi dieťaťa, ktorá v tomto prípade zlyháva.

37. Vychádzajúc z podaní rodičov, obaja majú za to, že za daný stav môže druhý rodič. Správne preto musí byť poskytnutá odborná pomoc rodičom s cieľom účinnej a odbornej pomoci, aby mohli znovu prevziať obaja svoju rodičovskú zodpovednosť a znovu sa spolu naučili komunikovať v záujme maloletého Z. K. a jeho budúcej výchovy, vývoja. Musia sa naučiť komunikovať tak, aby výsledkom bola ich vzájomná schopnosť a ochota realizovať starostlivosť o svoje dieťa a aby spoločne dospeli k poznaniu potrieb svojho dieťaťa.

38. Ak obaja rodičia prezentujú, že pre oboch je prvoradý záujem ich dieťaťa a majú záujem na jeho najlepšom vývine, musia mať záujem na vytvorení opätovnej základnej komunikácie s nutnosťou akceptácie druhého rodiča potrebného pre výchovu dieťaťa. Rodičia s odbornou nevyhnutnou pomocou sa musia naučiť byť schopní sa so vzniknutou situáciou vyrovať. Ak sa naučia komunikovať o potrebách dieťaťa a akceptovať druhého rodiča, je odvolací súd presvedčený, že dajú aj svojmu dieťaťu do života veľmi dôležitý a jasný signál, že vzniknuté ťažkosti vzájomne vyriešili, prijali vlastný podiel zodpovednosti nájsť riešenie. A v neposlednom rade nezničia puto svojho dieťaťa, ktoré nepochybne obaja milujú, k jednému z nich.

39. Nariadením výchovného opatrenia súd prvej inštancie sledoval potrebu uvedomenia si rodičov, že napriek tomu, že prestali byť manželmi, naďalej sú rodičmi a ako rodičia si majú prejavovať rešpekt, úctu a navzájom si dôverovať, čo v ich rodičovskom vzťahu absentuje a bráni im viesť vecnú, slušnú komunikáciu pri rozhodovaní o veciach týkajúcich sa maloletého, aj možnosti realizácie komunikácie a styku syna s otcom.

40. Za danej situácie je nevyhnutné, aby sa rodičia naučili spoločne komunikovať tak, aby dieťa nepociťovalo napätie a negativizmus, ktorý medzi nimi vládne. Je preto potrebné, aby rodičia absolvovali sociálne poradenstvo zamerané na obnovenie ich schopnosti komunikovať a riešiť záležitosti svojho dieťaťa spoločne. Je potrebné, aby za pomoci odborníka zosúlادili svoje rôzne postoje vo vzťahu stretávania sa otca s maloletým a skúsili obnoviť vzájomný vzťah medzi otcom a synom na úroveň optimálneho rodičovského vzťahu. Zároveň je nevyhnutné v záujme maloletého regenerovať jeho pozitívny vzťah k otcovi a vylúčiť tak z jeho povedomia všetky negatívne dôvody prípadného odmietania otca.

41. Odvolací súd zdôrazňuje, že je nevyhnutná aktívna úloha matky ako preferenčného rodiča vytvárať pozitívny obraz otca u dieťaťa, keďže ten má v súčasnosti na maloletého minimálny vplyv (hoci má otec súdom upravený styk s maloletým, ale ten nie je v súčasnosti realizovaný). Podľa názoru súdu bez ingerencie nezaujatého odborníka nebudú schopní rodičia dosiahnuť, aby ich dieťa bolo vyrovnané so vzniknutou situáciou. Odvolací súd sa preto stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, aby rodičia spoločne s maloletým navštevovali poradenstvo v L. S. M. B. Q. S.. Súd prvej inštancie správne uložil výchovné opatrenie obom rodičom aj maloletému.

42. Nedôvodná je námietka matky, že iba otec je zodpovedný za tento stav. Bez prijatia opatrení pre zlepšenie komunikácie sám otec túto situáciu nezmení. Aj zo správ kolízneho opatrovníka vyplýva, že matka je nastavená negatívne vo vzťahu k otcovi a v tomto smere ovplyvňuje aj maloletého. Z vykonaného dokazovania nevyplýva záver o tom, že komunikácia rodičov je dostatočná a smerujúca k akceptácii druhého rodiča a k spoločnému poznaniu potrieb maloletého.

43. Podľa ustanovenia § 37 ods. 8 Zákona o rodine, súd hodnotí účinnosť výchovného opatrenia priebežne tak, aby pred uplynutím obdobia, ktoré uviedol v rozhodnutí o jeho uložení, zhodnotil splnenie účelu výchovného opatrenia. Súd zruší výchovné opatrenie, ak splnilo svoj účel. Ak je to v záujme maloletého dieťaťa, môže súd rozhodnúť o opakovanom uložení výchovného opatrenia alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia. Ak súd na základe zhodnotenia účinnosti výchovného opatrenia

rozhoduje o opakovanom uložení výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o nariadení ústavnej starostlivosti podľa § 54, môže dočasne upraviť pomery maloletého dieťaťa do právoplatnosti rozhodnutia.

44. Vo vzťahu k dobe trvania výchovného opatrenia je treba uviesť, že vzhľadom na absolútnu neschopnosť rodičov viesť základnú a slušnú komunikáciu o potrebách maloletého, vzhľadom na stav vzťahu syn a otec, je možné za adekvátne obdobie na podrobenie sa sociálnemu poradenstvu považovať určené na 6 mesiacov. Súd je oprávnený po uplynutí obdobia a vyhodnotení výsledkov uloženého výchovného opatrenia nariadiť nové opatrenie, prípadne zvoliť inú formu opatrení v podobe mediácie. Rodičia sú povinní v záujme maloletého rešpektovať nariadené výchovné opatrenie a pri jeho realizácii rešpektovať pokyny psychológa, za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie a odstránenia deštruktívneho charakteru tejto komunikácie. Rodičom bude vopred stanovený termín a čas stretnutí. Rovnako tak bude určený rozsah a potreba mal. dieťaťa zúčastniť sa poradenstva. Dieťa nemusí byť na každom stretnutí, práve odborník vyhodnotí potrebu účasti maloletého a teda interval stretnutí. Predpokladom je, aby sa s pomocou odborníkov zistilo a upozornilo aj na situáciu dieťaťa. Zistí sa potreba vzájomných a individuálnych sedení.

45. Pokiaľ ide o námietku matky, že otcovi bol súdom nariadený zákaz priblíženia k nej, odvolací súd uvádza, že v tomto prípade ide o úkon súdneho konania, na ktorý sa nevzťahuje zákaz priblíženia, a nariadené neodkladné opatrenie je potrebné chápať tiež ako prostriedok smerujúci k zaisteniu realizácie rodičovských práv a povinností.

46. Pokiaľ ide o námietku nevykonateľnosti súdneho rozhodnutia z dôvodu absencie lehoty, od ktorej má začať plynúť doba 6 mesiacov, odvolací súd poukazuje na ust. § 332 ods. 1 CSP, podľa ktorého neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Odvolací súd poukazuje na správne dôvody súdu prvej inštancie, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje s tým, že odvolací súd považoval za potrebné presne vymedziť rozsah 1krát týždenne v období, počas ktorého bude dané výchovné opatrenie prebiehať, a zároveň uložiť obom rodičom a maloletému povinnosť podrobiť sa uloženému výchovnému opatreniu (t.j. dostaviť sa v stanovenú hodinu na uvedenú adresu a rešpektovať plán výkonu výchovného opatrenia, matke maloletého povinnosť v stanovenú hodinu zabezpečiť účasť maloletého na výchovnom opatrení podľa pokynov centra).

47. Odvolací súd už len dodáva, že rodičovská vyspelosť, zodpovednosť a empatia vo vzťahu k chápaniu citových potrieb syna na rovnakej úrovni by zaručovala bezproblémovú realizáciu rodičovských práv oboch rodičov. Právo dieťaťa na rovnocenný a rovnoprávny vzťah k obom rodičom môže byť porušené len vtedy, ak rodič ohrozuje život alebo zdravie dieťaťa, ináč je v rozpore s najlepším záujmom a právami dieťaťa.

48. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

49. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).